

- ŠTO JE HOMEOPATIJA
- HOMEOPATIJA U HR
- EDUKACIJA
- LITERATURA
- ČASOPIS
- DOGAĐANJA
- ČULI, BILI, VIDJELI
- KODEKS/STATUT HUH-a
- POPIS HOMEOPATA
- ARHIVA
- LINKOVI

YTTRIUM - časopis

Š

[Similia similibus curentur - slično se sličnim liječi](#)

Homeopatija

Danas mnoge bolnice na zapadu kombiniraju homeopatiju i alopatsku (školsku) medicinu, zajedno s kiropraktikom, fitoterapijom i akupunkturom, za dobrobit pacijenta. Homeopatija ima za cilj pomoći pacijentu i zato ne isključuje sve što može dovesti do tog cilja.

Teško je u nekoliko rečenica ili na nekoliko stranica opisati nešto tako veličanstveno o čemu su napisane brojne knjige, provedena bezbrojna klinička ispitivanja, nešto zbog čega je danas vrhunski homeopat **G. Vithoulkas** dobio alternativnu Nobelovu nagradu, nešto što je mnogima pomoglo da ozdrave i ostanu zdravi. Homeopatija je djelotvoran sustav liječenja koji nastoji u bolesne osobe stimulirati vlastitu prirodnu sklonost organizma samoizlječenju malim količinama supstancija prirodnog podrijetla. Temeljni princip homeopatije je slično se sličnim liječi (*similia similibus curentur*). Taj stav se odražava i u pojmu **homeopatija**, složenom od grčkih riječi **homois** (sličan) i **pathos** (bolest).

Šetnja kroz povijest

Temelje današnje homeopatije dao nam je *Christian Fridrich Samuel Hahnemann* (Meissen, 1755. - Pariz, 1843.), njemački liječnik, kemičar i ljekarnik. Medjutim, načelo slično se sličnim liječi primjenjivao je još i **Hipokrat** (460.-377. pr. n. e.). Iako mu mnogi pripisuju ove ideje, vjerojatno je da ta metoda vodi podrijetlo s afričkog kontinenta, budući je većina ideja kulture Grka došla iz hramova i knjižnica starog Egipta, posebno onih iz Aleksandrije. Hipokrat je u djelima *De morbo sacro* i *De locis in homine* između ostalog opisivao liječenje bolesti na način: **Sličnim utjecajem postaje bolest, pa je liječimo slično djelujućim lijekom**. Nakon Hipokrata liječnici su pomalo zaboravili ovaj način liječenja, pa ga do naših dana zamjenjuje način grčkog liječnika Galena (129.-201.). On je liječio po načelu **contraria contrariis curentur** (suprotno se suprotnim liječi), koje danas zovemo alopattija. Kajo Julije Hyginus, pisac iz vremena Augustova, u svojim pripovijestima *Fabularum liber* navodi da je princip slično se sličnim liječi bio poznat u vrijeme trojanskog rata. O tome piše u 101. priči kad je junak Telefos bio ranjen Ahilovom strelicom. To je bilo više stoljeća prije Hipokrata. I u Vedama, starim indijskim filozofsko-znanstvenim raspravama iz 3. stoljeća prije Krista, nalazimo isti princip. 19 stoljeća nakon Hipokrata pojavio se Theophrastus Bombastus Paracelsus von Hohenheim (1493.-1541.), švicarski liječnik pronicava duha i oštra opažanja, koji je oživio Hipokratovu spoznaju o liječenju sličnoga sličnim. O tome piše u drugom poglavlju svog spisa *Fragmenta medica*, kao i u svom najpoznatijem djelu *Paragranum*, u poglavlju o filozofiji i prirodnoznanstvu. O principu sličnosti pozitivno su pisali i jezuiti (isusovci) u *Acta sanctorum*, Antwerpen 1658., kao i filozof Descartes. Isti taj princip bio je poznat i običnom puku te ga se može pronaći i u kulturama mnogih naroda.

Zanimljiva opažanja

Na temelju vlastitih opažanja, neovisno o Hipokratu i Paracelsusu, zakon sličnosti u farmakoterapiji primijenio je znameniti njemački liječnik **Samuel Hahnemann** na prijelazu 18. u 19. stoljeće. Medicinu studira u Leipzigu, a na bečkom medicinskom fakultetu, jednom od najmodernijih u to doba, dovršava svoje medicinsko obrazovanje. Puno je putovao, govorio nekoliko svjetskih jezika i bio izuzetno obrazovan. Bavio se kemijsko-ljekarničkim studijima te je, između ostalog, napisao *Ljekarnički leksikon u 4 dijela*, što je u ono doba bilo enciklopedija sveg ljekarničkog znanja i vještina. Radeći kao liječnik praktičar bio je nezadovoljan medicinskim navikama onog vremena. Naročito je osuđivao metode kao što je puštanje krvi, zazivanje povraćanja, davanje opijuma i slično, zbog često kobnih neželjenih učinaka. Njegova savjest se pobunila protiv takvog načina liječenja - ugrožavanja pacijenata. Prestao je raditi i rogoborio je protiv svog ceha, no morao je prehranjivati deveteročlanu obitelj, pa je zarađivao prevodeći strana medicinska djela. Tako je i 1789. od poznatog škotskog liječnika Williama Cullena (1710.-1790.) s engleskog preveo djelo *Materia medica* (Zbirka ljekovitih sredstava), gdje je između ostalog opisano i liječenje malarije kininom. Cullen je mislio da gorka tvar osnažuje želudac, od kuda se producira sredstvo za jačanje cijelog tijela, što je razlog sposobnosti liječenja malarije. Hahnemann nije mogao prihvatiti to mišljenje, jer po njegovom iskustvu druge gorke tvari nisu djelovale na malariju. To ga je potaknulo da napravi eksperiment na sebi. Danima je uzimao kinin te promatrao i zapisivao sve promjene i simptome koji su mu se događali. Na svoje čudjenje, dobio je simptome malarije usprkos činjenici da zapravo nije bolestan. Simptomi su se vraćali svaki put kad bi uzeo dozu kinina i trajali nekoliko sati. Pokusima na sebi uvjerio se da i druga sredstva mogu u većim dozama izazvati simptome bolesti koju inače liječe u manjim dozama. To ga je fasciniralo, pa je razradio sustav liječenja po kojemu se svaka bolest tretira onim sredstvom koje na zdravom čovjeku izaziva simptome nalik na simptome bolesti (npr. kod rezanja luka javlja se vodenasti iscjedak iz nosa i suženje očiju; ako se takvi simptomi razviju kod prehlade ili alergije izvanredna pomoć će biti homeopatski pripravak *Allium cepa* (crveni luk)).

Razrjeđivanjem supstance eliminirao je toksičnost pojedinih preparata tako da se i otrovi (npr. *Aconitum*, *Belladonna*, *Lachesis*, *Mandragora* i dr.) mogu koristiti u ljekovite svrhe. Razrjeđivanje je radio na sljedeći način. Uzeo je jedan dio osnovne tvari i dodao devet dijelova vode te ritmički, jedankomjerno protresao kroz izvjesno vrijeme (2-3 minute). Dobiveno razrjeđenje nazvao je D1 ili prva potencia. Od te prve potence uzeo je opet jedan dio i dodao devet dijelova vode te tresao na isti način. Tako je nastala D2 ili druga potencia. Bitno je to, da samo uobičajeno razrjeđivanje ne bi bilo dovoljno, nego je svaku potenciju trebalo provesti kroz ritmičko gibanje. Na taj način priređena treća potencia D3 bilo je razrjeđenje 1:1000 ili 10-3. U ono doba nije mogao dokazati djelotvornost tih postupaka znanstvenim metodama, no nastavio je eksperimentirati sa sve većim razrjeđenjima, koja su, paradoksalno, postajala sve djelotvornija. Kritičari su upozoravali da kod razrjeđenja D24 (10-24) ne nalaze molekularne tragove. Postavili su pitanje kako taj preparat može djelovati, odnosno pozitivni učinak pripisali placebo učinku. No, te prigovore djelotvorno su opovrgavali terapijski učinci u beba i djece, u veterini, pa čak i u liječenju biljaka, gdje nije moglo biti sugestivnog učinka. Danas je,

N

Homeopatska radionica za javnost
U Zagrebu će se 27. 1. 2012. održati homeopatska radionica 'Homeopatija u liječenju dječjih bolesti'.

[Opširnije..](#)

Radionica homeopatske samopomoći
U Zagrebu će se 28. 1. 2012. održati radionica homeopatske samopomoći pod nazivom 'Homeopatija u akutnoj primjeni I'.

[Opširnije..](#)

E-learning program G. Vithoulkasa
International Academy of Classical homeopathy po prvi put u Hrvatskoj od siječnja 2012. organizira E-learning program studija homeopatije.

[Opširnije..](#)

HUH primljena u članstvo ECCH
Hrvatska udruga homeopata je primljena u ECCH (European Central Council of Homeopaths) kao punopravni član.

[Opširnije..](#)

Nove knjige o homeopatiji
Na stranicu s homeopatskom literaturom uvrstili smo nekoliko novih knjiga.

[Opširnije..](#)

zahvaljujući sve bržem razvoju znanstvenih metoda istraživanja, posebno na području atomske fizike i proučavanjima iskoristivosti atomske energije, dokazano djelovanje homeopatskih pripravaka u visokom razrjeđenju, što je i objavljeno u vodećim medicinskim časopisima.

Homeopatija je priznata gotovo u cijelom svijetu. Prema podacima WHO (Svjetska zdravstvena organizacija) homeopatija je po broju svojih korisnika druga metoda liječenja u svijetu, odmah iza kineske tradicionalne medicine, treća je fitoterapija, a četvrta alopatska medicina. Homeopatiju koristi engleska kraljevska obitelj, Tina Turner, koristila ju je Majka Tereza kao i milijuni drugih poznatih i nepoznatih osoba.

Najbolji učinci postižu se u kombinaciji s alopatskom (tzv. školskom) medicinom, pa je stoga sve više bolnica u razvijenim zapadnim zemljama u kojima zajedno rade alopati i homeopati. Naime, školska medicina pokušava pronaći uzročnika bolesti i uništiti ga, a homeopatija djeluje na jačanje organizma (specifično za svaki organizam) i na taj način pomaže organizmu da se sam riješi uzročnika bolesti. Zato je, naročito u težim stadijima bolesti, potrebno kombinirati jednu i drugu metodu. Ispitivanja su pokazala da se teško bolesni pacijenti puno brže oporavljaju ako se liječe kombinirano.

Cilj je pomoći pacijentu. Gotovo je nemoguće nabrojiti sve bolesti kod kojih pomaže homeopatija, no navedimo one zbog kojih se pacijenti najčešće javljaju: prehlada, gripa, alergije, glavobolje, smetnje probavnog sustava, srčani i krvožilni problemi, reumatske bolesti, problemi s kralježnicom, neuroze, stresovi i dr. Zbog svoje netoksičnosti pogodna je za djecu i dojenčad od najranije dobi. Kod lakših bolesti možda je dovoljna samo homeopatska terapija, ali kod težih bolesti najbolje rezultate imamo u kombinaciji s alopatskom (klasičnom) terapijom. Zato danas mnoge bolnice na zapadu kombiniraju i jednu i drugu terapiju, zajedno s kiropraktikom, fitoterapijom i akupunkturom, za dobrobit pacijenta. Homeopatija ima za cilj pomoći pacijentu i zato ne isključuje sve što može dovesti do tog cilja.

Homeopatiju bi mogli podijeliti na klasičnu i kombiniranu. Klasična homeopatija nakon detaljno uzete anamneze, gdje su naročito važni subjektivni osjećaji i doživljaji bolesti, propisuje samo jedan homeopatski tzv. konstitucijski preparat, dok kombinirana homeopatija koristi više preparata zajedno u jednom pripravku koji su kombinirani po dijagnozama i jednostavni za samopropisivanje i laicima. Ako takvi kombinirani preparati ne pomognu, potrebno je javiti se registriranom homeopatu koji će odrediti pravi preparat. Važno je još spomenuti i antropozofsku medicinu koja koristi 2 - 5 homeopatskih preparata u jednom pripravku, ali za propisivanje je potrebno stručno znanje, tako da se ne preporučuje laicima da ih samoinicijativno uzimaju. Svi ovi smjerovi u homeopatiji imaju uspjeha.

Važno je naglasiti da homeopatija ne tretira bolest, nego cjelokupnu osobu. I fizičko i mentalno i emocionalno stanje osobe važno je da bi se pronašao pravi preparat.

*Homeopatija se drži starog Hipokratovog pravila **Primo non nocere** (prvenstveno ne štetiti).*

Copyright © 2004-2012 Hrvatska udruga homeopata
zadnja izmjena: 9.1.2012.